

Honningland – vidunderlig film om traditionel biavl i Nordmakedonien

af Karen Hammer

Publiceret 07/12/2019 i Film/Kultur

FILM // ANMELDELSE – De to makedoniske dokumentarfilminstruktører Ljubo Stefanov og Tamara Kotevska vandt i 2018 adskillige priser ved Sundance-filmfestivalen for deres særprægede og meget smukke film *Honeyland*. Filmen kan nu ses i adskillige danske biografer.

55-årige Hatidze og hendes 85-årige gamle, blinde mor Nazife bor langt væk fra civilisationen i en forladt bjerglandsby i det nordlige Makedonien. Hatidze er biavler i gammeldags forstand: Hendes bier lever i klippesprækker og hule træer.

Hun klatrer rundt i bjergene og holder øje med deres vækst og høster en del af deres smukke, gule vokskager, der drypper af solgylden honning. Hun tager aldrig mere end nødvendigt. Hun taler med bierne og forklarer dem: "Halvdelen til mig – og halvdelen til jer." Hun er som en mor for dem og bliver ikke stukket. Bikagerne pakker hun forsigtigt ind i bomuldsklæde og bærer det hele i en flettet kurv på ryggen ned fra bjergene.

Hold op med at bagtale nogle af naturens vigtigste insekter. Denne lille smukke film kan lære os at elske og tolerere vores små hjælpere, bierne. Filmen fortjener 5 stjerner

På markedsdage rejser hun med bussen ind til hovedstaden Skopje, hvor hendes fine naturprodukt er så berømt, at det let kan sælges for 10-12 euro per glas. For pengene køber hun bl.a. bananer til sin gamle mor, der noget dement fabulerer over, hvor meget anderledes hendes alderdom kunne være blevet, hvis ikke hendes afdøde mand i sin tid havde skræmt alle de unge mænd, der bejlede til Hatidze, væk. Hatidze prøver at skjule tidens forfald ved at farve sine grålige hårtjavser kastanjebrune, men virker ellers ret tilfreds med en tilværelse uden indlagt strøm og vand.

Honeyland [Official Trailer] – In Theaters Jul...

Tiden står stille; de to ældre kvinder lever primitivt og harmonisk. Men så ankommer en fremmed tyrkisk familie med en lastbil, en hærget campingvogn, næsten 100 køer og syv larmende børn, og meget bliver anderledes. I begyndelsen nyder Hatidze at have fået naboer, og hun forklarer familiefaderen Hussein Sam, hvordan hun passer sine halvvilde bier, og hvor meget hun tjener på dem. Han indser, at bialvl er nemmere at styre end køer. Alt for mange af de nyfødte kalve dør; hans halvstore drenge passer dem ikke ordentligt, – der vanker bebrejdelser og tæv. Så Hussein Sam beslutter at holde bier og tjene nogle lette penge.

Han har ingen forståelse for biernes behov; han gemmer intet til bierne, for hvorfor ikke straks sælge al honningen og få en bedre økonomi i den hårdt pressede familie? En forhandler presser ham yderligere ved at love 10 euro per kg, hvis han kan levere endnu mere. Bierne forsvarer sig mod rovdriften, og adskillige af børnene ses med opsvulmede ansigter efter stik. Naturen hærges ved, at Hussein Sam brænder græsset af og fælder træer. Resultatet udebliver ikke: Hatidze ser, at bierne i de fleste af hendes bo dør; de fremmede bier driver rovdrift på naturen og stjæler vist ovenikøbet fra de vilde bo.

Hussein Sams familie giver op og drager videre med alle kørerne. Freden er genoprettet, men landsbyen flyder med affald og skrammel. Hatidze ånder lettet op. Nogle af bierne har overlevet, så det bliver nok godt igen til næste sommer. Vinteren kommer, og den gamle mor dør stille. Hatidze sidder ene tilbage i sne og kulde og græder. Hun liver dog op, da hun sammen med den trofaste hund ude i bjergene kigger til sine klippesprækkebo og kan konstatere, at livet går videre derinde. Hverken ild, balstyrige køer eller sult kan slå de små flittige dyr ud.

Ljubo Stefanov og Tamara Kotevska brugte to år på optagelser i de øde bjerge og må siges at have været utroligt heldige med at finde og kunne samarbejde med Hatidze Muratova, der helt naturligt har hovedrollen i denne film om hendes liv ude i naturen.

“

Bier er charmerende og meget flittige; de laver den vidunderligste honning, og de bestøver alverdens planter i vores natur. Glem alt om, at bier stikker

Egentlig er *Honningland* en dokumentarfilm – men ved at indlægge et drama med levende personer, bliver filmen nemmere at sælge, og budskabet om at passe på naturens skrøbelige balance bliver nemmere at forstå.

Filmen emmer af kærlighed til bierne, og jeg kan pludselig bedre forstå den kærlighed, min far i sin tid altid demonstrerede overfor de mange hidsige små fyre, der kravlede utilfredse rundt på ham, når vi høstede honning fra bistaderne. Han var næsten hele sit liv leder af Statens Biavlforsøg, og som den ældste af hans børn tilbragte jeg mange nætter med at hjælpe ham med at flytte bistader fra den ene til den anden frugtplantage.

Det resulterede i hundredevis af bistik, men også i en større forståelse af og tolerance overfor deres levevis. Bier, de tamme som de vilde, er utroligt vigtige for vores tilværelse, og nu, hvor landbrugets anvendelse af kemikalier på det nærmeste har slået dem ud og skabt frygt for, at vi i fremtiden vil kunne få alvorlige problemer med bestøvningen af frugt og grøntsager, er en film som *Honningland* lige det, vi trænger til.

Bier er charmerende og meget flittige; de laver den vidunderligste honning, og de bestøver alverdens planter i vores natur. Glem alt om, at bier stikker. Hold op med at bagtale nogle af naturens vigtigste insekter. Denne lille smukke film kan lære os at elske og tolerere vores små hjælpere, bierne. Filmen fortjener 5 stjerner.

Foto: PR.

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

#FILM

HONNINGLAND

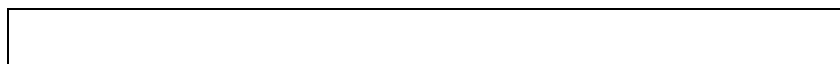
MAKEDONIEN

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

**Den gyldne
handske: Mord,
blod og bræk i
Hamburg**

**3 kvinder – det
simple og det
komplekse i iransk
film**

**Talent for film og
teater – Roberta
Hilarius
Reichhardt
debuterer som
instruktør på
Odense
Filmfestival**

Menu

KAREN HAMMER SENESTE ARTIKLER

Født 1938. Cand.mag.art. i Zoologi, Botanik, Geologi, Geografi og Filmhistorie fra Københavns Universitet. Kulturredaktør og formand for Radio Vesterbro gennem 30 år. Forfatter, filmjournalist, kunstanmelder, eventyrer. Karen Hammer har rejst i 103 lande på syv kontinenter, dog kun i 27 i Afrika. Skriver bl.a. om African Cinema og har deltaget 15 gange i Ouagadougous afrikanske filmfestival FESPACO.

